

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010477
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010477.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému S. X. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 13. augusta 2015 odvolanie obžalovaného S. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. marca 2015, sp. zn. 2T/142/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa u obžalovaného S. X. podľa § 44 Tr. zák. upúšťa od uloženia ďalšieho trestu odňatia slobody podľa § 43 Tr. zák., pretože nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré boli obžalovanému uložené skoršími rozsudkami v celkovej výmere 4 (štyri) roky a 5 (päť) mesiacov a to rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 18.11.2013, sp. zn. 7T/93/2013 vo výmere 28 mesiacov, rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.1.2014, sp. zn. 2T/185/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 3.11.2014, sp. zn. 2To/21/2014 vo výmere 13 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 30.4.2012, sp. zn. 3T/80/2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 4.12.2014, sp. zn. 3T/80/2012 vo výmere 1 rok, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. marca 2015, sp. zn. 2T/142/2014, bol obžalovaný S. X. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v dobe od 11. 02. 2014 od 21. 03. 2014 bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu v Trebišove č. 7T/93/2013 zo dňa 18.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2013 i napriek výzve okresného súdu na nastúpenie do výkonu trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ilave zo dňa 27.01.2014, ktorú prevzal 04.02.2014 s termínom nástupu najneskôr do 10.02.2014.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože v zákonnej 15 dňovej lehote rozsudok napadol odvolaním obžalovaný S. X. len pre

nesprávnosť tohto výroku. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu považoval napadnutý výrok o treste za nesprávny a neprímeraný s poukazom na nesprávne vyhodnotenie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Okresný súd podľa jeho názoru nesprávne vychádzal z toho, že u neho existuje iba jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa k trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený. Poukázal na to, že na jeho strane existuje aj ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., teda že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, ktorú v zmysle súčasnej judikatúry možno priznať aj v prípade, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 Tr. por., ktoré okresný súd prijal a preto ju mal vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností zohľadniť pri rozhodovaní o treste znížením hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby v § 348 ods. 1 Tr. zák. (trest odňatia slobody až na dva roky) o jednu tretinu (8 mesiacov) postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a vychádzať z takto zníženej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozsahu až na 16 mesiacov. Obžalovaný sa pritom domnieval, že ak okresný súd pri prísnejšej trestnej sadzbe mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, potom pri správnom použití miernejšej trestnej sadzby by mu mal byť uložený aj miernejší trest. V súlade s obhajobnými tvrdeniami prednesenými už v prípravnom konaní poukazoval na to, že do výkonu trestu nenastúpil z rodinných dôvodov spočívajúcich v tom, že jeho družka bola vo vysokom štádiu tehotenstva, očakávali narodenie ďalšieho dieťaťa (syna X.) a ďalšie dve deti nemali pri kom nechať v prípade, že by jeho družka bola odvezená rodiť do nemocnice. Ďalej poukázal tiež na to, že v súčasnosti je vo výkone trestov odňatia slobody, ktoré má vykonať v celkovej výmere 4 roky a 5 mesiacov a ktoré mu boli postupne uložené skoršími rozhodnutiami a to rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 18.11.2013, sp. zn. 7T/93/2013 vo výmere 28 mesiacov, rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.1.2014, sp. zn. 2T/185/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 3.11.2014, sp. zn. 2To/21/2014 vo výmere 13 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 30.4.2012, sp. zn. 3T/80/2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 4.12.2014, sp. zn. 3T/80/2012 vo výmere 1 rok. Domnieval sa preto, že u neho prichádzalo do úvahy nielen uloženie ďalšieho trestu, ale boli splnené aj zákonné podmienky na upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák. Na základe uvedených dôvodov alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že podľa § 44 Tr. zák. upustí od uloženia ďalšieho trestu alebo aby obžalovanému uložil miernejší trest odňatia slobody.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 28. mája 2015, vykonal dňa 13. augusta 2015 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného S. X. je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Obžalovanému S. X. totiž uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, hoci u obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 44 Tr. por., t. j. od uloženia ďalšieho trestu odňatia slobody podľa § 43 Tr. zák.

Obžalovaný sa nielen priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, ale na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o priznaní viny zo spáchania žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ktoré súd prijal, preto pri správnom postupe mal okresný súd prihliadnuť nielen na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., ale aj podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. (priznanie sa k spáchaniu trestnej činnosti, úprimné oľutovanie trestného činu a tiež napomáhanie

pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) tak ako na to dôvodne poukázal obžalovaný v odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu. Obžalovaný pritom v súčasnosti je vo výkone trestov odňatia slobody, ktoré má vykonať v celkovej výmere 4 roky a 5 mesiacov a ktoré mu boli postupne uložené skoršími rozhodnutiami a to rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 18.11.2013, sp. zn. 7T/93/2013 vo výmere 28 mesiacov, rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.1.2014, sp. zn. 2T/185/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 3.11.2014, sp. zn. 2To/21/2014 vo výmere 13 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 30.4.2012, sp. zn. 3T/80/2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 4.12.2014, sp. zn. 3T/80/2012 vo výmere 1 rok. Prichádzalo preto do úvahy nielen ukládanie ďalšieho trestu odňatia slobody obžalovanému podľa trestnej sadzby v rozpätí až na 16 mesiacov ustanovenej v § 348 ods. 1 Tr. zák. (v rozpätí až na 2 roky) a po znížení jej hornej hranice o jednu tretinu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. (teda o 8 mesiacov) pre prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností (existencia dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.), ale boli splnené aj zákonné podmienky na upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák. Po prihliadnutí na nižší stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zvýraznený nielen jeho povahou, ale aj okolnosťami, za ktorých bol obžalovaným spáchaný, je totiž dostatočne odôvodnený záver, že nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré boli obžalovanému uložené už citovanými skoršími rozsudkami v celkovej výmere 4 roky a 5 mesiacov, sú dostatočné na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a a nebol preto dôvod na ukládanie ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok u obžalovaného vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu napravil tak, že u obžalovaného S. X. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu odňatia slobody podľa § 43 Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je sťažnosť prípustná.